

El Petit de Cal Eril: «És el disc més positiu que he fet mai»

Parlem amb Joan Pons per conèixer les claus del seu nou disc, 'Energia fosca' | L'àlbum sortirà a la llum el proper divendres 17 de maig

El Petit de Cal Eril | Roger Guaus

És una de les bandes més estimades per la crítica, pels mateixos músics i també pels melòmans. **El Petit de Cal Eril** és un cul inquiet, i després de la bona rebuda de *La força* (Bankrobber, 2016) i *Triangular* (Bankrobber, 2018), el proper divendres 17 de maig publicarà un nou àlbum, *Energia fosca* (Bankrobber, 2019). El pop metafísic es manté, o experimentarà una metamorfosi? Hem pogut parlar amb Joan Pons perquè ens avanci les novetats del disc, del qual ja es poden escoltar dues cançons: "Sento" i "Ets una idea".

***Energia fosca* sortirà un any i mig després del *Triangular* (Bankrobber, 2018). És continuista?**

El disc anterior l'utilitzo com un referent al qual no vull tornar a caure. Quan vaig començar a imaginar i construir *Energia fosca*, no era un altre camí del que m'havia despertat el *Triangular*. Indirectament sí que surt de l'últim que has fet, però amb la intenció d'allunyar-me més que no pas d'aproximar-m'hi.

Són els dos discos que has tret amb menys temps entre l'un de l'altre.

Sí, però no veig gaires similituds entre un disc i l'altre. No n'hi ha.

De moment heu avançat "Sento" i "Ets una idea", on la producció i la sonoritat ja són diferents.

Una de les coses que intentem fer és canviar la instrumentació. En aquest disc no hi ha dues bateries, i la guitarra, els amplificadors i els sintetitzadors que hem fet servir són uns altres. Intentem allunyar-nos del so no només amb els arranjaments sinó amb els instruments, per canviar la sonoritat del grup a cada disc. És una cosa de la qual em sento prou content perquè sempre anem trobant un nou camí.

V?deo: http://www.youtube.com/watch?v=E_o2ruy6jt8

Quina implicació hi ha tingut la resta de la banda? El Petit de Cal Eril ha evolucionat des dels darrers discos com a grup i no tant com a projecte de Joan Pons?

Totalment. La implicació de la banda en aquest disc ha estat extrema, i en el *Triangular* també va ser així. Jo faig la lletra i la melodia principal de la veu i la guitarra, però molts cops la guitarra que faig a l'inici ni tan sols acaba sortint a la cançó final, és ben bé com una guia que em serveix a mi per a la melodia de la veu. A partir d'aquí la construcció i l'arranjament el fem entre tots cinc. En aquest cas vam buscar un espai on estar deu dies tots junts tancats i fer-ho. Tampoc no teníem clar que d'això en sortiria un disc, va ser quasi una sorpresa. La intenció era fer un disc, però pensàvem que potser podríem fer la primera part i després tornaríem a fer una altra sessió per fer més cançons o acabar les primeres. Ho vaig veure molt clar el tercer dia, el disc serà això, les cançons que fem aquí, i si és un disc curt, doncs és curt. No ho podem fer marxar d'aquest espai.

Per què l'heu gravat en una masia a Prades?

Em torno boig per internet buscant llocs. Que encaixés per dates i espai, aquest era el candidat, i el vaig anar a veure per Cap d'Any, el dia 31 de desembre. Vaig acabar de fer les cançons i al cap de deu dies vam anar a gravar. Últimament m'agrada no tenir gaire temps per fer voltes a les coses. Tinc la sensació que és una cosa molt viva i que ha de ser instantani, fer-ho, gravar-ho i després, una altra cosa.

Per què *Energia fosca*?

Aixo sí que és una cosa que la tenia bastant pensada, potser un o dos mesos abans. Tampoc sabia si les cançons que jo faria i l'estètica que hi donaríem encaixaria o no. Però ho vaig veure de seguida, encaixava tot molt bé. Al cap d'una estona ens vam adonar que al lloc on estàvem gravant l'electricitat funcionava amb llum solar, així que el disc l'hem gravat amb llum solar.

'Fosca' és en sentit negatiu?

No! És la cosa més positiva del món. L'energia fosca ho és tota la llum, la llum que ens il·lumina, la llum dels elements, la cosa que fa que ens estimem, creixem, morim, ho és tot. És el disc més positiu que he fet mai. Parla de l'amor i de la vida, però bé, és que parla del mateix que tots els altres. L'energia fosca és la cosa més lluminosa que em ve al cap. Si he de pensar en la llum penso en aquest disc.

No sabem si ja n'heu parlat amb Ferran Palau, però aquest disc encara s'emmarca en el pop metafísic, o ja ha mort?

Això del pop metafísic ja va al seu aire, jo ja no hi entenc, d'això. L'altre dia vaig veure que quan vam estrenar la portada algú va escriure a les xarxes: 'Així ja s'ha acabat el pop metafísic, benvinguts a l'era del pop quàntic'. Ho vaig trobar genial. Un altre em va dir: 'Això ja no és pop metafísic, és pop sintètic'.